

Overweging 5 mei 2016 Bevrijdingsdag en Hemelvaart

Vrijheid is als een kampvuur of een haardvuur, mensen warmen zich aan het vuur en aan elkaar, ze beleven verbondenheid en saamhorigheid.

Maar je moet wel zorgen dat het vuur blijft branden, want als je een kampvuur of haardvuur laat uitgaan is dat ongeveer hetzelfde als zeggen, ga maar naar huis, ga maar naar bed, het feest is afgelopen.

Maar als ieder in zijn eigen hokje, in zijn eigen bed zit, of zoals het vaak is, als ieder in zijn eigen hokje gestopt wordt, kun je geen verbondenheid in vrijheid vieren.

Hokjesgeest is een grote bedreiging voor echte vrijheid. En toch zie je hoe links en rechts steeds weer muren worden opgetrokken muren die de menselijke vrijheid inperken en beschadigen, muren die maken dat wegen door het leven doodlopend worden, in figuurlijke zin, helaas soms ook in letterlijke zin.

Extreem denken, links of rechts, trekken muren op in de samenleving, muren van onverdraagzaamheid, muren van discriminatie muren van vooroordelen. Machtszucht, machtswillekeur bouwen hoge muren rond eigen belangen, waar anderen tegen te pletter lopen.

Welvaart en de angst iets van zijn welvaart te verliezen veroorzaken hoge muren om mensen buiten te houden, gesloten grenzen waar asielzoekers tegen aan lopen. Maar zolang er muren worden opgetrokken, zijn mensen niet echt vrij, aan welke kant van de muur zij ook leven. Zolang muren

een samenleving verdeeld houdt, zijn mensen beknot in hun vrijheid.

Een samenleving, een wereld, is dan alleen leefbaar als we muren weten af te breken en verbondenheid in vrijheid beleven in ons dagelijks bestaan. Onze samenleving is ook pas echt vrij als we ervoor zorgen dat het vuur van de vrijheid geen uitslaande brand wordt, als vrijheid geïnterpreteerd wordt als: alles moet kunnen, alles moet gezegd kunnen worden, alles moet gedaan kunnen worden, want dat is geen vrijheid die mensen samenbindt, maar juist verdeelt, dat is geen vuur dat verwarmt maar juist verkilt en verhardt en dus beschadigt en slachtoffers maakt.

Vrijheid kan alleen dan verwarmen als het wederzijds respect uitstraalt, als het verdraagzaamheid en mildheid jegens anderen kent, als het ingebed is in oprechte zorg en aandacht voor elkaar. Dat is de weg die Jezus ons in het evangelie wijst. En wij zijn allemaal geroepen om die weg te gaan.

En vandaag zien de leerlingen Jezus opstijgen naar de hemel, zo zegt ons het evangelie van vandaag.

Zijn vrienden, zij waarvan je verwacht dat ze zijn boodschap van zo nabij gehoord en voorgeleefd, zullen voortzetten. Maar wat doen zij? Zij sluiten zich op.

Het vuur waarvan sprake was in bovenstaande laten zij uitgaan. Zij sluiten zich op in een bovenkamer in afwachting van die goede geest die Jezus beloofd heeft en het feest dat we vieren met Pinksteren.

En wij: wat doen wij? Staren wij naar boven, gaan door met wat wij altijd al doen, blijven hoge muren om ons zelf en ons

beschermd leventje bouwen, sluiten ons op in onze zelfgenoegzaamheid ... of nemen wij de opdracht van Jezus boodschap wel direct op en gaan aan de slag.

Die boodschap die spreekt van verbondenheid, van solidariteit, van elkaar verwarmen en het vuur van de liefde brandend te houden.

Staren naar boven en wachten dat alles van boven komt, dat schiet niet op. Na Jezus hemelvaart die wij vandaag vieren, zijn wij zijn handen en voeten op deze aarde. En alleen daar waar wij handen en voeten geven aan zijn liefde, door Hem ons zo intens voorgeleefd en voorgedaan, zullen wij kunnen gaan voelen wat vrijheid, wat bevrijding is en kunnen wij aan andere mensen een gevoel en besef geven dat bevrijd, een gevoel van vrijheid omdat wij dan geen muren meer bouwen maar slechten.

Echte vrijheid komt daar waar wij eens gaan leven als echte mensen, als mensen die geven om elkaar aangespoord door het vuur van de liefde, ja, zelfs aangespoord door die goede geest die komt.

Vrijheid en bevrijding is daar waar wij beseffen dat we samen met mensen dichtbij en ver weg, onderweg zijn. Dat ieder mens telt, dat ieder een schakel is in de keten van mensen door God geschapen en dat in die keten van mensen samen onderweg mag geen schakel mag ontbreken anders is de keten verbroken, nee, dan is de verbondenheid verbroken.

Hemelvaart en Bevrijdingsdag herinneren ons beiden er aan dat niets vanzelfsprekend is maar dat liefde en vrijheid hard werken is, ploeteren op deze aardkloot en dat ze slechts daar gestalte

krijgen waar wij allen ons geroepen voelen handen en voeten
te geven aan de liefde.

Het is de liefde, de oprechte liefde die pas echte vrijheid
mogelijk maakt: hier, daar en overal.